

ԼԵՐԱՆ ՔԱՐՈՁԸ

Հունձքի օր մըն էր, Յիսուս մեզ և իր միւս բարեգամները բլուրներուն կանչեց, իրկիրը շատ անուշ կը բուրէր, և նման թագաւորի մը աղջկան հարսանիկան խնճոյքին, կը կուէր իր բոլոր գոհարները: Ու երկինքը իր փեսան էր:

Երբ հասանք բարձունքներուն, Յիսուս անշարժ կեցաւ բուրաստանի պսակներուն մէջ, ու ըստ մեզի, «Հանդիպեցէք հոս, խաղաղեցուցէք ձեր միտքը ու լարեցէք ձեր սիրտը, վասնզի ես շատ ըսելիքներ ունիմ ձեզի»:

Այն ատեն մենք երկտեղեցանք կանաչ փռտեղեւ զրայ, ամբիւն ծաղիկներ՝ կը չրջապատէին մեզ: Ու Յիսուս մեր մէջ տեղն էր նստած:

Ու ըստ.

Պրանի անոնց՝ որ խաղաղ են հոգիով: Երանի անոնց՝ որ գերի չեն դարձած իրենց ունեցածին, վասնզի անոնք աշատ պիտի ըլլան:

Երանի անոնց՝ որ կը յիշեն իրենց ցաւը, և իրենց ցաւին մէջ կը օպատեն խեղճութեան:

Երանի անոնց՝ որ քաղցն ունին ճշդ մարտաթեան և գեղեցկութեան, վասնզի անոնք քաղցը հաջ պիտի բորէ, և թաքաւը պազ չուր:

Երանի անոնք, վասնզի անոնք պիտի մխթաբարութիւն իրենց ազնուութեամբ:

Երանի անոնք՝ որ սրտը ին աբսոլյուտ, վասնզի անոնք Աստուծոյ նստ պիտի ըլլան:

Երանի ողորմածներուն, վասնզի աւանդ բաժինը ողորմութիւնը պիտի ըլլայ:

Երանի խաղաղաբարներուն, վասնզի իրենց հոգին պատերազմէն վեր պիտի բընակի, և անոնք պիտի դարձնեն Բրուտի գաւառը պարտէզի:

Երանի որսացուածներուն, վասնզի անոնք թեթեւոտ պիտի ըլլան և անոնք պիտի թեւաւորուին:

Ճնձացէք և ուրախ եղէք, վասնզի դուք ձեր մէջ ունիք երկնքի թագաւորութիւնը: Հին երգողները հալածուեցան երբ անոնք այդ թագաւորութիւնը երգե-

ցին: Դուք ևս պիտի հալածուիք, և հոն է ձեր պատիւը և ձեր վարձատրութիւնը:

Դուք էք երկրի աղը, եթէ աղը անհամի, ինչով մարդու սքտին կերակուրը պիտի աղուի:

Դուք էք աշխարհի լոյսը: Այդ լոյսը գրուանի տակ մի դնէք: Թող աւելի բարձրէն շողայ ան, անոնց համար՝ որոնք Աստուծոյ քաղաքը կը փնտռեն:

Մի կարծէք որ ևս եկայ գպիւրներու և փարսեցիկներու օրէնքը լուծելու, ձեզ հետ իմ օրերս համարած են և բառերս հաւաքուած, և ես քիչ ժամեր ունիմ ուրիշ օրէնք մը լեցնելու և նոր ուխտ մը քաջանելու համար:

Ըսուած է ձեզի որ պիտի չսպաննէք, բայց ես ձեզի կ'ըսեմ, պիտի չբարկանաք առանց պատճառի:

Ձեզի, հիմերէն, պարտականութիւն է տրուած բերել ձեր հորթն ու գառը և ձեր տատրակը տաճարին՝ ու զահել դանոնք Սեղանին վրայ, որպէսզի Աստուծոյ ողուն գերը լիանան անոնց ճարպին հոտէն, և դուք ներքո ստանաք ձեր յանգանքներուն համար:

Բայց ես կը հարցնեմ ձեզի, պիտի տա՞ք Աստուծոյ ինչ որ ի սկզբանէ իրն էր, և պիտի հաճեցնէ՞ք զԱյն, որուն գահը լուռ խորունկին վերինն է և որուն քաղաքները միջոցը կը ըլլապատեն:

Ուրեմն, ձեր եղբայրը գտէք եւ հաւատը եղէք անոր հետ նախ քան ձեր տաճար փնտռելը. և պէտք է սիրայօժար բաշխել դրացիին: Վասնզի այսպիսիներու հոգին հոուն մէջ Աստուծոյ կառուցած է տաճար մը, անոնք սրտին մէջ սեղան մը, ոք պիտի չկործանի երեքը:

Ըսուած է ձեզի, ահն ընդ ահան և ատաճն ընդ ատաճան: Բայց ես կ'ըսեմ ձեզի. հակառակ մի՛ կենաք չարին, որովհետեւ գիտագրութիւնը կը զարգանէ եւ կը գրգռէ շարք: Տկարն է որ վրէժխնդիր կ'ըլլայ: Ան որ զօրուոր է հոգիով, կը ներէ, և պատիւ է վիրաւուած վիճակի մէջ ներելը:

Ի՞նչպիսի պողատու ծառը կը թօթուելի կամ կը քարկոծուի կերակուրի համար:

Վաղուտն հոգածու մի ըլլաք: Կա՛մա նաւանդ սեւեռեցէք, զմայլեցէք այս օրուան զրայ, վասնզի այս օրուան իր հրաշքը բաւական է:

Մի՛ շատ մտահոգուիք ձեզմով երբ կուտաք, այլ մտահոգուեցէ՛ք կարիքէն: Ղևանդի աւէն տուող ինքը կը ստանայ ձորմէն, և շատ աւելի առատ:

Եւ տուէ՛ք իւրաքանչիւրին իր պէտքին համաձայն, վասնզի, Հայրը՝ աղ չի տար ծարաւին, ոչ ալ քար՝ քաղցածին. և ոչ կաթ՝ կաթէ կտրուածին:

Եւ մի՛ տաք շուններուն ինչ որ սուրբ է, ոչ ալ նետեցէ՛ք ձեր մարգրիտները խոզերուն առջև: Ղևանդի այսպիսի ընծաներով դուք կը ծաղրէ՛ք զանոնք, և անոնք ալ ձեր ընծաները պիտի ծաղրեն և իրենց ատելութեան մէջ պիտի ուզեն փճացնել զձեզ:

Մի՛ գիզէ՛ք ձեզի համար գանձեր որ կ'ապականին կամ կրնան դողցուիլ: Այլ մանաւանդ գանձը որ չապականիր և որ չգողցուի, և որուն աղուորութիւնը կ'աւելնայ երբ շատ աչքեր դիտեն զայն: Ղևանդի ձեր գանձը ուր որ ըլլայ, ձեր սիրտն ալ հան է:

Ձեզի ըրուած է որ մարգասպանը սուրի պիտի արուի, թէ՛ գողը պիտի խաչուի և պոռնիկը քարկոծուի, և երբ անոնք պատժուին մարմնով, ձեր հոգիները պիտի մթննան:

Ճշմարտապէս ոչ մէկ ոճիւր կը գործուի մէկ մարդու կամ մէկ կնոջ կողմէ: Բոլոր ոճիւրները կը գործուին՝ բոլորին կողմէ: Եւ ան որ տուգանքը կը վճարէ կարելի է կը կոտրէ օդակ մը շղթայէն՝ որ կը կախուի քու ոտքէն: Թերեւս ան իր վիշտով գինը կը վճարէ քու անցաւոր ուրախութեան:

Այսպէս խօսեցաւ Յիսուս, և իմ փափաքս էր չօքել և պաշտել զայն, սակայն ամօթխածութենէս չկրցայ շարժիլ, ոչ ալ խօսք մը ըսել:

Բայց ի վերջոյ, խօսեցայ, և ըսի. «Ես աղօթել կ'օւզեմ այս վայրկեանիս, սակայն լեզուս ծանր է, սորվեցուր ինձի աղօթելու»:

Եւ Յիսուս ըսաւ. «Երբ աղօթել կ'ուզես, թող քու անձկութիւնդ արտաբերէ բառերը: Իմ անձկութեանս մէջ հիմա այսպէս կ'աղօթեմ»:

«Հայր մեր, երկրի և երկնքի մէջ, սուրբ է քու անունը»:

«Բու կամքը մեզմով կատարուի, ինչպէս միջոցին մէջ»:

«Տուր մեզի հացէդ օրուան համար բաւական»:

«Բու զթութեամբդ ներէ մեզի և բարձրացուր զմեզ իրար ներքեւ»:

«Առաջնորդէ մեզ քեզի և երկնքու ձեռքդ մեզի խաւարին մէջ»:

«Վասնզի Քուկդ է թագաւորութիւնը, և Բու մէջդ է մեր զօրութիւնը և մեր լրութիւնը»:

Իրիկուն էր, և Յիսուս վար իջաւ բլուրներէն, եւ մենք բոլորս հետեցեալք իրեն: Ու երբ կը հետեւէի իրեն՝ կը կրկնէի իր աղօթքը:

ԽԱՆԻԼ ԺԻՊՐԱՆ

Պարզմանեց՝

ՄՈՒՐԱՏ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ,

ՊՈՒՐ ԵՒ ՊԱՆՔ

□ Անոնք որ Յիսուսի մէջ կը ցուցնեն գերազանցապէս բարի եւ իմաստուն մարդու մը զմաքիլի սիպարը միայն, պարզապէս կ'ապաքեն անոք բարձրօրէն ճշմարիտ քննարկ. անոր մէջ կայ նուաճող ազդուութեան մը ճշմարտական տոյժ, որ կը բազաւորէ արեւուն վրայ, եւ կը գերէ հոգիները, որ կը խօսի եւ կը պատգամէ:

□ «Թագաւոր ծնած» Քրիստոսը անգամ մը միայն ծնաւ պատմութեան մէջ, բայց անկա ամէն օր կրնայ ծնիլ մարդկութեան քաղաքական կեանքին մէջ, երբ դժգոհ ժողով մը բարի եւ խաղաղ մրցութիւնը:

□ Եւ ո՛րեւոր ծնիլ այդպէս, հոն կեանք կը զգենու այն արբարար գործիքներ, որ զի մտքէ անոր գլխին կ'աւանդուին կողմեր, եւ կ'ազնուացնեն ամէն ինչ, պատճառէ թէ արդիւնք, ու նոյն ասեմ կի Յիսուսի՝ անձնուրաց նուիրումի եզրին, որ կ'ապրի թիւ ճշմարտի ծառայութեան:

□ Բայց ո՛րեւոր չի գտնակալոր, ամ, կեանքի ընթացքը հետզհետէ անկումէ անկում կը գահավիժի. մինչեւ ի վերջոյ կ'անշարժացայ վերջնական կորուստի մէջ:

□ Թագաւոր ծնաւ անիկա, ու «Թագաւոր» մեռաւ պատմութեան մէջ, մտուեմ մինչեւ կախալանը. բայց պէտք է ապրի իսկապէս ՔՐԻՍՏՈՍ մեր բարոյական կեանքին մէջ: Իր իշխանութիւնը պէտք է լինի ամենեւեւ վիճելի. իր սերը պէտք է լինի մեր օրէնքը, իր խաղաղութիւնը մեր պատգամը, իր պարտաւորութիւնը եւ «կամաքը մեր երջանկուրդինը»:

ԱՍԻՏԵՐԱՅԻ ԶԳՄԱՆՔ